

³Majd ezt mondta József a testvéreinek: *Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle.* ⁴József ezt mondta testvéreinek: *Jöjjetek már közelebb hozzám! Erre aztán közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba!* ⁵De most ne bánkódjatok, és ne keseregjeteztek amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten elöttetek, hogy életben maradjatok. ⁶Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás. ⁷Isten küldött el engem elöttetek, hogy maradékok legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással. ⁸Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten,

¹⁵Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírva megölelte őket. Azután már beszédbe elegyedtek vele a testvérei.

Kedves Testvéreim!

1401-ben Firenzében pályázatot írtak ki a keresztelőkápolna bronzkapuinak elkészítésére. Több pályamű érkezett, melyek közül a 34 tagú zsűri két ötvösmester pályamunkáját tartotta érdemesnek a megvalósításra. A zsűri nem tudott dönteni, végül az olcsóbban kivitelezhető megoldás nyert. Lorenzo Ghiberti örülhetett, míg Filippo Brunelleschi, aki szintén egy teljes évet áldozott a makett legyártására volt a vesztes. Brunelleschi igencsak megsértődött. Otthagytott csapat papot, felhagyott az ötvösmesterséggel és Rómába költözött egy rossz hírű, verekedős képzőművész, bizonyos Donatello társaságában. A két fiatalember érdeklődéssel vetette bele magát Róma ókori romjainak felfedezésébe. Majd eltelt 15 év, és Brunelleschi ismét Firenzében találjuk, ahol 1418-ban ismét pályázatot írtak ki, ezúttal az ekkor már 120 éve épülő Dóm kupolájának elkészítésére. A több mint 100 méter magasságban lévő kupola a világ legnagyobbja, amelyet bár az épület többi részével együtt megterveztek, de akkor még senkinek fogalma sem volt róla, hogy meg lehet-e egyáltalán építeni. A pályázaton ismét sokan indult, de ismét csak két pályamunkát tartott érdemesnek a zsűri továbbgondolásra. És láss csodát ismét a két ötvös a kapukat készítő Lorenzo és a Rómában építés tanulmányokat folytató Filippo Brunelleschi közt kellett dönteni. Ezúttal is a költséghatékonyság döntött, ezúttal Brunelleschi javára. A kupola építése annyira innovatív volt, hogy átírta a középkori építészet szinte minden szabályát, utat nyitott a mérnöki tudomány kialakulásának, sőt még a csillagászat és ezen keresztül a hajózás lehetőségeit is forradalmasította, lehetőséget teremtve Kolumbusznak az Új világ felfedezésére. Mindezekén túl Brunelleschi munkássága olyan művészeket inspirált, mint Vasari, Michelangelo, vagy Leonardo da Vinci.

Nagyon úgy tűnik a korabeli leírásokból, hogy mindenki ámulatba esett a kupola építésének módszerein, amelyre abban a korban egy ember volt csak képes Filippo Brunelleschi. A mai napig több dologra nem találnak értelmes magyarázatot a kupola építésével kapcsolatban.

Brunelleschi előtt 1403-ban, amikor a zsűri döntött a bronzkapukról bezárult minden kapu, akkor úgy érezte, hogy minden, amiért addig dolgozott értelmetlen volt. És csak évekkel később derült ki, hogy Isten terve más volt.

Az ószövetségi József élete még szörnyűbb megrázkódtatáson ment keresztül, mint a firenzei ötvösmesteré. Miután ez egy viszonylag jól ismert történet, ezért csak emlékeztetőül néhány dolgot kiemelek.

A zsidó nép ősatyja Ábrahám volt, őt szólította meg Isten, és válaszolta ki arra, hogy a tőle származók az ő népe lesznek. Ábrahám unokája volt aza Jákób, akinek Isten új nevet adott, amikor megerősítette az ígéreteit. Ő lett Izrael. Izraelnek – azaz Jákóbnak 12 fia volt, összesen 4 anyától, de szeretett feleségétől, a korán elhunyt Ráhel-től ebből csupán kettő született József és Benjámín. Jákób az összes gyermeke közül leginkább Józsefet szerette, és ezt a testvérek nem nézték jó szemmel. Ráadásul József olyan álmokat látott, amelyben testvérei leborulnak előtte, ráadásul ezt el is mondta testvéreinek, akik eléggé haragudtak rá, és ezért egy adandó alkalommal meg akarták ölni. Az egyik testvér – Rúben – javaslatára „csak” kútba dobták, Júda fejében pedig megszületett a gondolat: adjuk el rabszolgának. De mire odaértek, addigra megelőzték őket, és József már úton volt Egyiptom felé. A testvérek apjukkal azt közölték, hogy József meghalt, aki ezek után vigasztalhatatlan maradt.

Józseffel Egyiptomban is mostohán bántak, bár reménykeltő volt az indulása, hiszen mint rabszolga mindent elért, amit lehetett, amikor a fáraó testőrparancsnokának házfelügyelője lett. De aztán jött Potifárné csábítása, és mivel József ezt visszautasította, ment a börtönben. Évek teltek el. A börtönben még álmokat is megfejtett, és így jutott a fáraó elé, akinek álmát senki nem tudta megfejteni. József megtette, és elmondta a fáraónak, hogy Isten üzent az álmokon keresztül. A fáraót persze nem érdekelte Isten, de az álomfejtés folyamánként Józsefet nagyon magas pozícióba emelte. A fáraó főembere lett, aki a fáraó magtárait felügyelte akkor is, amikor az álomban megfejtett 7 szűk esztendő elkezdődött, és szárazság lett mindenfelé. Ekkor indulnak el gabonáért a testvérek Egyiptomba, és ekkor találkoznak is Józseffel, bár nem ismerik fel

testvérüket. József többször is próbára teszi őket, míg végül ő maga nem bírja tovább, és elmondja: *Én vagyok József!* Majd rögtön megkérdezi: *Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle.* A testvérek megrémülnek. József nagy hatalmú ember lett, aki előtt – ahogyan azt József álmai már előre megjósolták – leborultak, nem is egyszer, amikor gabonáért jöttek.

És innen, a gyermekkori álmokból ismeri fel József, hogy ami történik nem véletlenek összjátéka, nem a sors kegyetlen fintora, hanem Isten terve. Ezért mondja testvéreinek:⁷*Isten küldött el engem előttetek, hogy maradékok legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással.* ⁸*Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten...*

A középkorban a firenzei dóm kupolájának építőmestere ezt sosem ismerte be. Élete végéig küzdött a bronzkapu pályázaton nyeres Lorenzoval. Harcik nem véres volt, hanem sokkal inkább egymás ellehetetlenítésére törekedtek, bár esetenként a tettegességtől sem riadtak vissza. Féltékenység, sértődöttség, és Isten tervének teljes figyelmen kívül hagyása jellemezte kettejük viszonyát.

Mint ahogy sokszor a mi életünket is. Mert mi sem vesszük észre, vagy nem veszünk róla tudomást, hogy Istennek terve van az életünkkel. Minden lépésünk, minden tettünk, a nehézségeink, és megpróbáltatásaink éppen úgy mint az örömeink és bánatunk egy felé mutatnak. A kérdés, hogy észrevevesszük-e ezt a célt.

József megpróbáltatásaival, és felemelkedésével Istennek egy célja volt: hogy megszabadítsa a testvéreket. József mélybe szállása, egészen a rabszolgák börtönéig, és felemeltetése, a fáraó főembereként azért történt, mert Isten küldte el őt a testvérek előtt, hogy maradékuk legyen a földön és életben tartsa őket nagy szabadítással.

A héber nyelvben a József név elég nagy rokonságot mutat a Józsué, és Jézus nevekkel. Mindegyiknek ugyanaz az alapja. József története, az Isteni terv a testvérek megmentésére, előképe Jézus történetének, Isten tervének az emberiség megmentésére.

Mindaz, ami velünk történik egy célt szolgál. Isten szeretne bennünket elvezetni az örök életre. Jézus krisztust azért küldte el előttünk, hogy életben tartson bennünket, hogy ne a halálé legyen az utolsó szó ebben a világban, hanem életünk, örök életünk legyen. Isten célja és terve ez. Ezért küldte el Jézus Krisztust, és ezért szól hangzik az Ige.

Istennek terve van a te életeddel is! Az a terve, hogy megmentsen téged, és testvéreidet, azokat, akiket rád bízott. Észreveszed-e Isten tervét, célját? Észreveszed-e a nehézségekben, a megpróbáltatásokban, a félresikerült dolgaidban, a gyászodban, a fájdalmaid, betegségeid között?

Mindaz, mi velem történik az ő tervébe illik, s tudom javamra van. Igéjébe fogódzom, rábízom minden gondom, és szívem már nem nyugtalan.

Brunelleschi szíve élete végéig nyugtalan volt, miért? Mert nem kapaszkodott Isten igéjébe, Isten ígéreteibe, saját magában bízott. Isten őt is használta, de ez az ember úgy tűnik legalábbis a korabeli leírásokból, hogy békétlenül és nyugtalanul, szívében haraggal távozott ebből a világból. Ezzel szemben Józsefet a megbocsátás a megbékélés, és a végtelen nyugalom jellemezte.

Te melyiket választod? Még ma, míg hull az ige magja, még ma kapaszkodj bele az ő igéjébe!